

Hvad er vigtigt for patienterne, når de går til fysioterapeut?

Hollandske forskere har spurgt 17 patienter, der er i behandling på klinik, hvilke egenskaber hos fysioterapeuten der skal til, for at de oplever høj kvalitet i behandlingen. De peger blandt andet på inddragelse, teknisk dygtighed og empati.

tekst
**GABRIEL
TAFDRUP
NOTKIN**
cand.scient.
i fysioterapi,
ph.d.-studerende

redaktion
**LONE RAMER
MIKKELSEN**

FYSIOTERAPI SKAL, ligesom andre sundhedsfaglige professioner, kunne balancere samspillet mellem terapeut og patient, herunder balancen mellem værdierne hos patienterne og den faglige viden, som terapeuterne besidder. Imidlertid er det ikke helt klarlagt, hvordan fysioterapeuter skal vægte og inddrage patienternes holdninger og værdier i den daglige praksis, så det bliver et ligeværdigt partnerskab.

Formål. Formålet med studiet var at beskrive de aspekter og værdier, som patienter med muskuloskeletale smerter finder vigtige for en høj kvalitet af deres behandling.

Metode. Studiet var tilrettelagt som interviews med 17 deltagere, der kom fra tre klinikker i den primære sundhedssektor i Rotterdam, Holland. Patienterne var alle i behandling hos fysioterapeuter for forbigående eller kroniske smerter i lænderyg, skulder eller nakke. Deltagerne var mellem 33 og 79 år, og der indgik lige mange mænd og kvinder. 13 ud af de 17 deltagere havde gået til fysioterapeut i mere end 10 år. Interviewene va-

Deltagerne udtrykte behov for at blive set som unikke og selvstændige individer

rede i gennemsnit 53 min. og blev gennemført der, hvor interviewdeltagerne ønskede det.

Resultater. Forskerne fandt frem til, at følgende otte større temaer havde betydning for patienterne: Patientens følelse af unikhed og autonomi, terapeutens tekniske dygtighed, samvittighedsfuldhed, empati, lydhørhed, evne til at danne partnerskab med patienten og empowerment.

BEHOV FOR AT VÆRE UNIK OG HAVE AUTONOMI

Deltagerne udtrykte behov for at blive set som unikke og selvstændige individer, med mulighed for at træffe egne beslutninger. Dette, følte de, skulle respekteres af fysioterapeuten. Eksempelvis udtrykte en deltager om sit behov for autonomi i behandlingen hos en fysioterapeut: "... Jeg er ikke vant til at overdrage initiativet eller problemet til en anden person og så bare læne mig tilbage og se, hvad vedkommende beslutter. Jeg vil gerne være den, der tager beslutningen..."

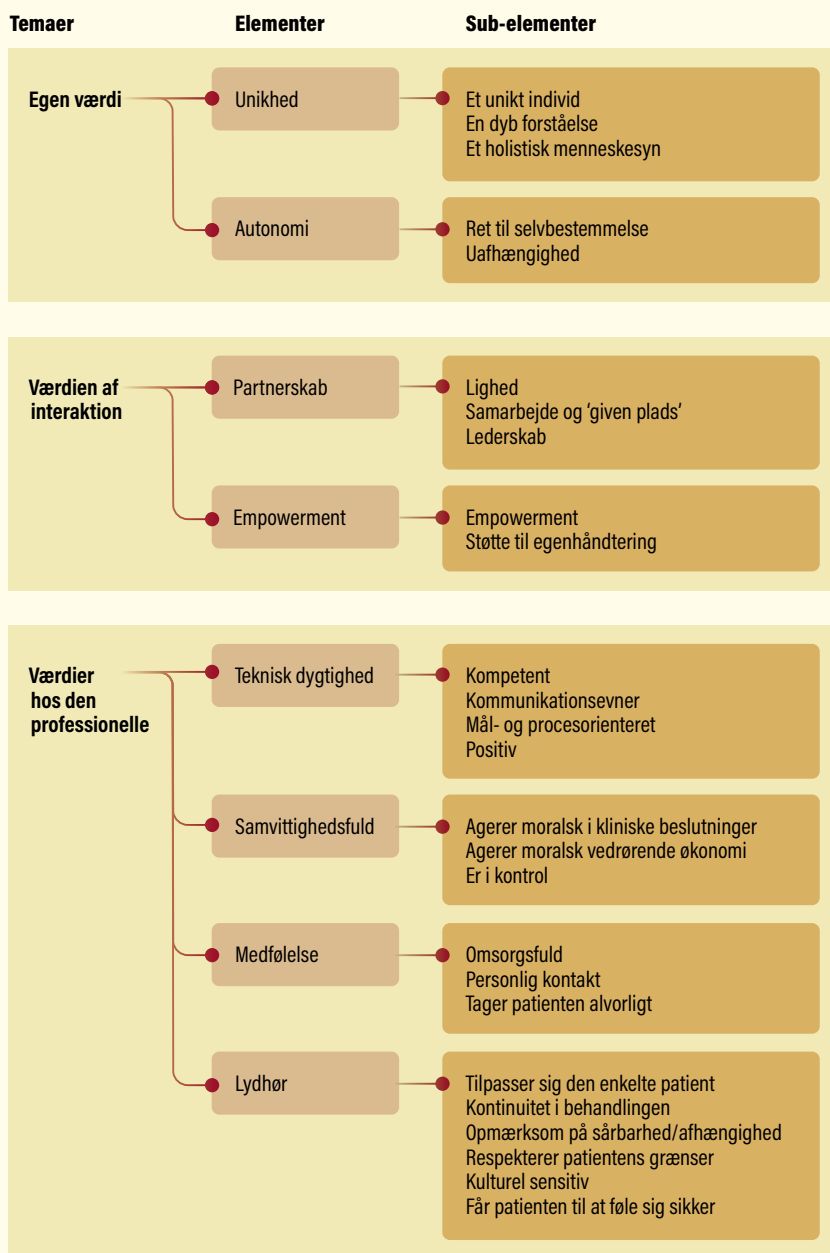
DYGTIG OG SAMVITTIGHEDSFULD PROFESSIONEL

Samtidig værdsatte deltagerne i studiet, at deres fysioterapeut var åben og kompetent i sin tilgang til at italesætte, når behandlingen ikke så ud til at gøre en forskel. Ligeledes forventedes det, at fysioterapeuten skulle inddrage patienten i sine tanker om den videre behandling. Både for at patienten var informeret om ændringer i planen, men også for at det ikke skulle føles som om, fysioterapeuten blot kørte på rutine i sin behandling, kun med øje for sin indtjening.

SAMARBEJDE MELLEM PATIENT OG BEHANDLER

Partnerskab og empowerment blev højt værdsat hos deltagerne og gjorde, at deltagerne følte sig ligestillede og respekterede i ft. dialog og

Figur 1. Patientværdier i fysioterapeutisk praksis

Figuren er frit oversat og gengivet fra artiklen *Patient values in physiotherapy practice, a qualitative study*. Af forfatterne: Carla M. Baste-meijer, Johannes P. van Ewijk, Jan A. Hazelzet, Lennard P. Voogt, udgivet af *Physiotherapy research and practice*, publiceret af Wiley online library.

Virtual reality-træning har positiv effekt hos patienter med Parkinson

En gennemgang af 22 studier viser, at brug af VR kan forbedre livskvalitet og ADL-funktioner hos patientgruppen, dog særligt hos de yngre.

PARKINSONS SYGDOM er en progressiv sygdom, og derfor er der behov for en langvarig rehabiliterende indsats for, at patienterne kan bevare deres uafhængighed og livskvalitet. Imidlertid kan det være svært at fastholde patienternes deltagelse i rehabiliteringen gennem længere tid. Nyere forskning tyder dog på, at brugen af virtual reality (VR) kan være en effektiv del af den rehabiliterende træning til patientgruppen.

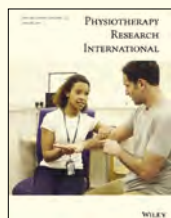
Formål. Formålet med dette systematiske review og tilhørende metaanalyse var at vurdere effekten af træning med VR på balance, livskvalitet, ADL-funktioner og depressive symptomer hos patienter med Parkinson.

Metode. Forfatterne foretog systematiske søgninger i flere videnskabelige databaser. De fandt 22 randomiserede kontrollerede studier med samlet set 836 deltagere, hvor aktiv brug af VR i den rehabiliterende træning til patientgruppen blev sammenlignet med vanlig behandling (uden brug af VR). Effekten

kommunikation imellem patient og fysioterapeut. Som en deltager udtrykte det: "Jeg tror, at det er vigtigt, at patienten er opmærksom på, at vedkommende har noget kontrol over situationen. Det er vigtigt, at den professionelle opmuntrer dig til at samarbejde i helingsprocessen. Selv om de hjælper dig, er du selv den vigtigste faktor i processen med heling og fremgang."

Diskussion og konklusion. Forskerne fremhæver vigtigheden af, at fysioterapeuter aktivt inddrager patienternes værdigrundlag og erfaringer for at få en mere helhedsorienteret tilgang til daglig praksis. Det bidrager til at udøve en evidensbaseret praksis, hvor både videnskabelig evidens og personlige værdier kan indgå. Der er desuden behov for yderligere forskning på området for at kunne belyse, om det at inddrage patienternes værdier i daglig praksis også leder til større patientoplevet kvalitet i behandlingen.

Afslutningsvist konkluderer forskerne, at de fundne temaer og oplevede patientværdier kan hjælpe terapeuter med at forstå patienter med muskuloskeletale smerter og danne grundlag for videre forskning. ☒

Carla M. Bastemeijer, m.fl. Patient values in physiotherapy practice, a qualitative study. *Physiotherapy research international*, 2021, 26(1), e1877.

🔗 Link til artiklen:
doi.org/10.1002/pri.1877

Virtuel rehabiliterende træning kan indgå som supplement til vanlig behandling til patienter med Parkinson

af VR blev vurderet på balance, livskvalitet, ADL-funktioner og graden af depressive symptomer. Forfatterne undersøgte også, hvorvidt det betød noget for effekten, om deltagerne var unge eller gamle, fra asiatiske eller ikke-asiatiske lande samt hvilke typer VR, der var brugt (subgruppe analyser). Den samlede evidens i studierne blev vurderet vha. GRADE-metoden.

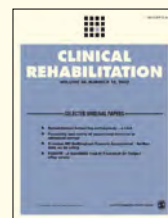
Resultater og diskussion. Der blev fundet en moderat effekt af VR-træning ift. forbedring på balance, baseret på de 15 studier (med 551 deltagere), der havde målt balance. Desuden fandt man mindre, men statistisk signifikante, forbedringer på livskvalitet og ADL-funktioner. Analyserne på subgrupper viste størst effekt i studier foretaget i asiatiske lande, ved hospitalsbaseret træning og ved VR baseret på videospil-konsoller (f.eks. Nintendo Wii eller Microsoft Xbox 360). Forfatterne mener, at det kan skyldes, at de videospil-baserede konsoller indeholdt motiverende bonusser, musik og opmuntrende kommentarer indbygget i spillene, hvorved de var med til at højne motivationen. Desuden blev der fundet større effekt af VR-træningen på de yngre patienter med Parkinson, som trænede ved høj intensitet. Forfatterne diskuterer, om det kan skyldes, at ældre personer har sværere ved at omstille sig til ny teknologi, samt at de ældre personer med Parkinson i højere grad er påvirkede af nedsat muskelstyrke såvel som nedsat udholdenhed. Antallet af træningssessioner lå på mellem 10-60 sessioner, og den samlede indsats blev ydet gennem en studieperiode på 3-12 ugers træningsintervention. GRADE-vurderingen af evidensen lå på lav til meget lav grad af tiltro til resultaterne, grundet små studiepopulationer og mangelfuldt beskrevne interventioner i VR-studierne.

Konklusion. Forfatterne konkluderer, at virtuel rehabiliterende træning kan indgå som supplement til vanlig behandling til patienter med Parkinson, men at der er behov for større og grundigere forskning på området. Længerevarende og intens

træning med VR ser ud til at gavne balancen hos især de yngre personer med Parkinson. Endvidere tyder studiets resultater på forbedring af ADL-funktion og livskvalitet som følge af træningen.

Begrænsninger. Det er fortsat usikkert, hvor længe deltagerne vil være motiverede til at fortsætte med at deltage i træningen med VR. Ligeledes er det endnu ikke afklaret, hvor omkostningseffektiv denne del af træningen er på den lange bane. Desuden er ikke alle træningsinterventionerne i de inkluderede studier lige godt beskrevet, hvorved resultaterne kan være svære at sammenligne med en klinisk kontekst.

Li R et al. Rehabilitation training based on virtual reality for patients with Parkinson's disease in improving balance, quality of life, activities of daily living, and depressive symptoms: A systematic review and meta-regression analysis. *Clinical rehabilitation*. 2021;35(8), 1089-1102.

[Link til abstrakt \(artiklen er bag betalingsmur\):](https://doi.org/10.1177/0269215521995179)
doi.org/10.1177/0269215521995179

Patienter med kronisk sygdom har gavn af tele-rehabilitering

Træning via videokonsultation er effektivt som alternativ til fysisk fremmøde. Australiske forskere har gennemgået 29 studier med mere end 1.000 deltagere med blandt andet KOL, hjertekarsygdomme og cancer.

DET STIGENDE antal kronisk syge i samfundet kan have gavn af træning som led i behandlingen af deres sygdomme. Årligt dør mere end 41 mio. mennesker på verdensplan af kroniske sygdomme. Imidlertid er det svært at fastholde patienterne i de eksisterende trænings tiltag, og derfor kan der være behov for at overveje telerehabilitering som alternativ til træning ved fremmøde.

Formål. Forskerne ønskede at undersøge effekten af telerehabilitering til patienter med kroniske lidelser på træningskapacitet og livskvalitet. Derudover ville de vurdere gennemførligheden af træning via videokonsultation.

Metode. Forskerne anvendte en bred definition af kroniske lidelser og søgte systematisk i de større videnskabelige databaser, hvor de

fandt 29 studier med tilsammen 1.049 deltagere. Studierne inkluderede patienter med kroniske lidelser, der deltog i konditions- eller styrketræning udbudt via videokonsultation. Disse blev sammenlignet med både kontrolgrupper med og uden en træningsintervention. Effekten af telerehabilitering blev i studierne målt på træningskapacitet og/eller livskvalitet. Størstedelen af personerne, der indgik i studierne, havde luftvejslidelser (især KOL) som kronisk diagnose. Hjertekarsygdomme (f.eks. kronisk hjertesvigt), diabetes, neurologiske sygdomme (især stroke) og cancer var også blandt de mest hyppige sygdomme. Træningskapacitet blev i de fleste studier vurderet vha. 6-minutters gangtest (6MWT). Desuden var spørgeskemaet Short Form-36 (SF36) hyppigt brugt i studierne til at evaluere livskvaliteten hos deltagerne. Kvaliteten af studierne blev kritisk vurderet, og tiltroen til

Tele-rehabilitering er en effektiv og gennemførlig form for træning til at forbedre træningskapacitet og livskvalitet hos patienter med kroniske lidelser

evidensen fra de fundne studier blev samlet vurderet vha. GRADE-metoden.

Resultater

DELTAGELSE

Deltagerne i den samlede analyse var i gennemsnit 60 år og havde et gennemsnitligt BMI på 26,7. Teletræningen var holdbaseret i 15 studier, imens 14 studier brugte individuel teletræning. De fleste studier (23 ud af 29) benyttede kombineret aerob træning og styrketræning. Træningsinterventionerne i studierne varede fra 3 til 104 uger, med 8 ugers varighed som det hyppigst brugte.

Deltagelsen i telerehabilitering var cirka 70 procent på tværs af interventionerne, dog blev det opgjort på forskellig vis i studierne. Tekniske problemer påvirkede træningen i 17 procent af sessionerne, og de typiske problemer var dårlig internetforbindelse og forstyrrelser i enten lyd eller videoforbindelse (baseret på data fra ni studier). Der blev ikke rapporteret nogle alvorlige skader eller bivirkninger til træningen, hvilket var opgjort i 18 af studierne.

TILFREDSHED OG EFFEKT AF TRÆNINGEN

Der blev generelt udtrykt tilfredshed med teletræningen, hvor deltagerne fremhævede den nemme tilgængelighed og brugbarheden af teknologien som primære årsag til tilfredshed.

Der blev fundet en lille effekt af telerehabilitering på tværs af studierne, på både træningskapacitet og livskvalitet. For de studier, der anvendte 6MWT, var der en gennemsnitlig forbedring på 34 meter efter gennemført te-

lerehabilitering, på tværs af studierne. Denne ændring vurderedes at have klinisk betydning for personer med kroniske lidelser.

Der var lav til moderat tiltro til evidensen samlet set, baseret på GRADE-vurderingen, og de inkluderede studier var ofte foretaget på små studiepopulationer.

Konklusion og perspektiver

Forskerne konkluderer, at telerehabilitering er en effektiv og gennemførlig form for træning til at forbedre træningskapacitet og livskvalitet hos patienter med kroniske lidelser. Dermed vurderer de, at telerehabilitering er et egnet alternativ til traditionel rehabilitering, hvis fysisk fremmøde ikke er muligt. Dog understreger forfatterne, at der er behov for grundigere studier, der tydeligt beskriver træningstilslutningen til telerehabilitering og mere præcist belyser de tekniske problemer og fordele, der kan være forbundet med brugen af telerehabilitering.

Riley Brown et al. Effectiveness of exercise via telehealth for chronic disease: a systematic review and meta-analysis of exercise interventions delivered via videoconferencing. British Journal of Sports Medicine 2022;56:1042-1052.

Link til artiklen bjsm.bmj.com/content/56/18/1042.long